

om, at Ord som „ærlig“ er af den Art Bestemmelser, som man helst skulde lade ude af Debatten. Man kan ikke se ind i Menne- skenes Sind, hvorvidt de ere ærlige. Men hvad Alenheden angaar, har man en Maade at prøve den paa. Naar der er Spørgs- maal om, hvorvidt Folkethinget har viist Alenhed i Forhandlingerne, have vi meget let ved at paavise, at vi have gjort det, ved at henvise til Afstemningerne. Vi have jo ethvert Punkt af Afstemningerne i hele for- rige Samling at holde os til, hvorved vi kunne vise, at vi forhandlede. Det er mig næsten ubegribeligt, hvorledes ærede Med- lemmer endnu efter forrige Samlings Resul- tater kunde komme til os og sige, at der har fundet Skinsforhandling Sted. Jeg tror, at hvis ikke Højrepartiet havde faaet den uventede Støtte — ja jeg veed jo ikke, om den var uventet — fra det ærede Medlem for Veile Anits 2den Valgkreds (Berg), vilde det ikke mere have været at komme med disse Bestyldninger. Jeg behøver ikke at henvise til den Række af vigtige Lovforslag, som bleve vedtagne i forrige Samling; thi der er ikke noget Med- lem af dette Thing og ikke nogen Borger i Landet, som interesserer sig for Politikk, hvem det ikke er bekjendt, at forrige Samling var rigere med Hensyn til Resultater og Love, end nogen Samling har været i den sidste halve Aars Tid, og saa veed jeg sandelig ikke . . . (Afbrydelse). Det ærede Medlem, som gjør Indvendinger, kan jo faae Ordet senere. I den Tid, jeg har været i Thinget, og det er nu 7 Aar, er der sandelig ingen Samling, der har flere Lovresultater at opvise end forrige Samling, og det synes jeg, vi rolig kunne henvise til, naar der er Spørgsmaal om Forhandling eller Skinsforhandling, og dermed var den Sag en Gang for alle borte. Disse Lovforslag vare undertiden saadanne, at vi toge Regje- ringens Lovforslag ganske, som de bleve fore- lagte os; jeg skal i saa Henseende henvise til Konverteringsloven. Der var Medlemmer i denne Sal — der var maasse Adskillige, og det er ogsaa sagt offentlig — som vare ubil- lige til at gaa ind paa et Konverterings- forslag i den Form, hvori det blev forelagt, og vi havde den Tro, at her var endelig en Sag kommen til os, hvor vi med noget Held kunde gjøre vor Indflydelse gjældende, hvor Regjeringen trængte til os, og i hvilken vi havde et Middel til at komme Regjeringen til Livs og tvinge den til at rette sig efter Folkethinget. Men saa stærk var Stemningen i dette Thing for Forhandling, for at komme Landet til Hjælp, som man mente at kunne ved dette Lovforslag, at man for ikke at for-

styrre Sagen gif med paa Forslaget i den Form, Regjeringen havde budt det. Hvad de andre Lovforslag angaar, da indrømmer jeg, at det ikke skete paa samme Maade; Folk- thinget satte paa en Maade sit Stempel paa dem, men vi viste i forrige Samling den Resignation, den Disciplin overfor den Stemning, der havde oparbejdet sig i Landet, at vi trods Alt forhandlede med denne Regjering om dens Lovforslag og bevilgede den Penge, skjøndt der ganske sikkert fra forskjellige Sider i Oppo- sitionen havde lydt Indignation over Regje- ringens Færd og Udtalelser om, at man ikke vilde bevilge denne Regjering Noget. Vil man efter dette komme og tale om Skinsfor- handling, saa maa de Herer virkelig sige, hvad de forstaa derved; thi hvis det ikke er Forhandling fra Folkethingets Side at ved- tage Lovforslag, saa maa Ordet i deres Mund betyde noget helt Andet end i daglig Tale. Det er altsaa den Maade, hvorpaa Folkethinget har viist sin Interesse for For- handlingen herinde.

Noget helt Andet er det med dette Pro- visorium. Det Provisorium, som foreligger i Dag, er et Vidnesbyrd om det System, som den nuværende Regjering har indført her i Landet; det System, efter hvilket man ligesaa godt kan regjere med Love, der ikke ere vedtagne af Folkething og Landsting, som med Love, der ere vedtagne af Rigs- dagen; thi det er jo Sagen, at skjøndt Kam- pen har været rettet imod Folkethinget fra Regjeringens Side, er man kommen til at aede Skrædderens Barn; de have ædt Landstinget med, deres eget Barn; det har ikke haft en Smule mere Indflydelse paa Lovgivningsarbejdet her i Landet, i alt Fald ikke reelt, end Folkethinget har haft i de sidste Tider. Derfor synes jeg, at det er urtesløst at diskutere, om det er Grund- lovens Forudsætninger eller Grundsætninger, der er sket Brud paa. Vist er det, at vi have for Diebliffet en ny Forsætning, som fortæller, hvorledes man ligegodt kan regjere med Love, der ere vedtagne af Rigsdagen, og med Love der ikke ere vedtagne af Rigs- dagen. Det er dette Sidste, vi i Diebliffet ere i Færd med at protestere imod ved den Afstemning, der skal finde Sted nu.

Vi have mange Gange hørt fra den ærede Conseilspræsident, at han er villig til at forhandle. Jeg vil dog spørge den ærede Minister, hvorledes han da opfatter det at forhandle. Efter min Mening maa det være dette, at man siger: Dette vil jeg gjøre, og hvis Du ikke vil gjøre det, saa gjør jeg det. Men Ministeren fortæller os aldrig nogensinde, hvad det er, han vil